

Forslag

til

Lov om ændring i gældsbrevsloven.

Fremsat den 2. november 1965 af *justitsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 146 af 13. april 1938 om gældsbreve affattes § 5, stk. 2 og 3, således:

„Stk. 2. Hvis et gældsbrevs forfaldsdag eller sidste rettidige betalingsdag falder på en helligdag eller en lørdag eller på grundlovsdagen den 5. juni, udskydes forfaldsdagen, henholdsvis sidste rettidige betalingsdag, til den følgende søgnedag. Dette gælder også, når gældsbrevet lyder på betaling inden en vis frist, som udløber på en helligdag eller en lørdag eller på grundlovsdagen.

Stk. 3. Lyder et gælds brev på betaling i (11.) juni eller (11.) december termin, regnes den 11. som forfaldsdag, men betaling anses for rettidig, når den erlægges senest den 18. i måneden eller, når denne er en helligdag eller en lørdag, den følgende søgnedag. Ved andre gældsbreve har skyldneren kun løbedage, når det er aftalt.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. december 1965.

Bemærkninger til lovforslaget.

Gældsbrevslovens § 5 indeholder de nærmere regler om betalingstiden for gældsbreve. Stk. 1 omhandler tilfælde, i hvilke der ikke er aftalt noget om betalingstiden, medens stk. 2 og 3 omhandler tilfælde, i hvilke der er aftalt enten en bestemt forfaldsdag, eventuelt kombineret med indrømmelsen af løbedage, eller en vis frist, inden hvilken gældsbrevet skal være betalt. Stk. 2 indeholder herom følgende bestemmelse: „Hvis et gældsbrevs forfaldsdag eller sidste rettidige betalingsdag falder på en helligdag eller på grundlovsdagen den 5. juni, udskydes forfaldsdagen til den følgende søgnedag. Dette gælder også, når gældsbrevet lyder på betaling inden en vis frist, som udløber på en helligdag eller grundlovsdagen.“ Bestemmelsen i stk. 3 lyder således: „Lyder et gælds brev på betaling i (11.) juni eller (11.) december termin, regnes den 11. som forfaldsdag, men betaling, der erlægges senest den 18. eller, når denne er en helligdag, den 19. i måneden,

anses for rettidig. Ved andre gældsbreve har skyldneren kun løbedage, når det er aftalt.“

Det fremgår af disse bestemmelser, at skyldneren, såfremt forfaldsdag eller sidste rettidige betalingsdag falder på en lørdag, der ikke er helligdag eller grundlovsdag, ikke kan vente med at betale gælden til den førstkommende søgnedag, men må betale senest om lørdagen. Imidlertid er der mellem banker og sparekasser i hovedstadsområdet samt en række banker landet over truffet aftale om, at åbningstiden i disse pengeinstitutter med virkning fra den 1. maj 1965 bortfalder om lørdagen. Under hensyn hertil og til, at det — efterhånden som arbejdstiden forlægges således, at et stadig større antal beskæftigede holder fri om lørdagen — vil være forbundet med unødigt ulejlighed for disse at skulle iagttage betalingsfrister, der udløber om lørdagen, er det fundet hensigtsmæssigt at ændre gældsbrevsloven således, at lørdage side-

Justitsmin. j. nr. 274-65.

47 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

stilles med helligdage. I øvrigt indeholder lovforslaget ved tilføjelsen af ordene „henholdsvis sidste rettidige betalingsdag“ i stk. 2 blot en sproglig tydeliggørelse af denne bestemmelse.

I Sverige er der i de senere år gennemført tilsvarende ændringer i bl. a. gældsbrevsloven. Ved den seneste ændring, der er trådt i kraft den 1. oktober 1965, er samtlige lørdage blevet sidestillet med lovbestemte helligdage.

Købeloven er samtidig foreslået ændret på tilsvarende måde.

Af handelsministeren vil blive fremsat tilsvarende forslag til ændringer i veksel- og checklovene.

Såfremt lovforslaget vedtages, har justitsministeriet til hensigt at ændre de i anordning om tinglysning nr. 298 af 26. november 1926, jfr. anordning nr. 295 af 15. september 1938, omhandlede pantebrevsformularer I og II i overensstemmelse med den ændrede formulering af gældsbrevsloven.